

Chọn Làm Giáo Dân

Phanxico Xavier Mai Đình Tiến

Ngày đó, hấn rời nhà xứ gia nhập chủng viện với ước mong trở thành linh mục. Năm đầu còn háo hức hân hoan, nhưng sang năm thứ 2 hấn nghĩ nhiều hơn về ơn gọi của mình, dần thấy trống rỗng, mệt mỏi. Mỗi ngày, đều học biết bao nhiêu điều về giáo lý, kinh thánh và triết học,... thế nhưng với hấn vẫn chưa đủ. Hình như còn điều gì đó mà không tìm thấy ở nơi đây. Những câu tự vấn cứ luẩn quẩn mãi mà chưa có câu trả lời xác đáng: tại sao lại đi tu, ở đây có gì hấp dẫn.

Khuya, hấn lặng lẽ ngồi một mình trên bãi cát, tận hưởng kỳ nghỉ ngắn hạn, môi mát máy lời kinh Mân côi. Một làn gió biển mát lạnh khẽ lay từng lọn tóc tuổi ba mươi đen khỏe, hấn thả hồn miên man nhìn biển đêm huyền ảo. Ánh mắt đậu lại trên ánh đèn soi mực lập lòe giữa khơi. Một kí ức xa xăm chợt ùa về, hấn nhớ những đêm chầu lặng lẽ trong chủng viện. Những ngày hấn là bình yên trong đời, nhưng tâm hồn tràn ngập náo động như mặt biển đang dậy cơn sóng.

Ngày đó, hấn rời nhà xứ gia nhập chủng viện với ước mong trở thành linh mục. Năm đầu còn háo hức hân hoan, nhưng sang năm thứ 2 hấn nghĩ nhiều hơn về ơn gọi của mình, dần thấy trống rỗng, mệt mỏi. Mỗi ngày, đều học biết bao nhiêu điều về giáo lý, kinh thánh và triết học,... thế nhưng với hấn vẫn chưa đủ. Hình như còn điều gì đó mà không tìm thấy ở nơi đây. Những câu tự vấn cứ luẩn quẩn mãi mà chưa có câu trả lời xác đáng: tại sao lại đi tu, ở đây có gì hấp dẫn. Theo thói quen, mỗi đêm hấn lặng lẽ ngồi trong nhà nguyện để chầu riêng, thế nhưng mấy đêm gần đây tâm trí trở nên trống trải. Đêm nhà nguyện im ắng, hấn nghĩ nhiều về ơn gọi của mình. Quá thực sách vở lý thuyết không giúp hấn đến gần với Chúa hơn những ngày còn ở nhà xứ.

Cuối năm ấy là hai tháng đi giúp xứ. Gặp gỡ tiếp xúc gặp gỡ đủ hạng người mà ít nhiều khi còn ở nhà xứ hay trong chủng viện hấn chưa hề tiếp xúc qua. Các giáo lý viên khiến hấn yêu cái vui tươi nhiệt thành hơn là những buổi huấn đức lê thê mà chung chung. Nói chuyện với ông biện, ông từ hay một cụ già trước giờ lễ, hấn học những bài học triết lý quá đỗi bình dân nhưng cuốn hút hơn bất cứ lối triết đông tây cổ kim nào. Ngay cả mấy tên bợm rượu giang hồ đôi khi lại dạy hấn những bài học đức tin mạnh mẽ hơn biết bao buổi giáo lý. Hấn gặp thấy bản thân nơi họ, thấy Thiên Chúa tốt lành nơi họ, thấy được cuốn hút bởi đời sống giáo dân.

Cuối cùng, hấn quyết định từ bỏ giấc mơ linh mục thuở bé. Hành trang duy nhất còn lại là lời cha bố dặn dò: “Dù trong bậc sống nào, có Chúa là đủ rồi”. Đúng thật, ơn gọi nào cũng chỉ để giúp người tín hữu bước lại gần hơn với Chúa thôi mà. Đường nào Chúa mời gọi sẽ lôi cuốn kẻ được gọi bước theo. Dầu bước đầu vào đời sau hai năm chủng viện thật khó khăn, hấn đi vẫn thật vững vàng và mau lẹ vì trong tim giữ kỹ lời Bố.

Năm ngoái, hấn được cử đi Hàn Quốc phát triển mạng lưới công ty ở nước này. Cùng tham dự thánh lễ, sinh hoạt bác ái với nhóm thiện nguyện ở nhà thờ Naega, gần khu trọ, thật vô tri bất mộ, hấn yêu nhiều hơn giáo hội nước này, yêu nhiều hơn ơn gọi giáo dân hấn chọn lấy. Giáo hội Công giáo Hàn Quốc đã trở sinh từ những người giáo dân mà không có sự trợ lực của các thừa sai. Thật vậy cuối thế kỷ 18, những tín hữu lãnh nhận bí tích rửa tội từ Trung Hoa Đại Lục bắt đầu dạy đạo và rửa tội cho người khác trên quê hương họ. Họ dịch kinh, tóm tắt kinh thánh tuân giữ lời dạy của Giám mục Bắc Kinh, nhất là không được thờ cúng tổ tiên - một sự hy sinh to lớn. Sau ba thập kỷ ròng rã sang Trung Hoa để xin cho có vị thừa sai về với đất ước mình, Đức Giáo Hoàng đã cử các cha thuộc Hội Truyền Giáo Paris (MEP) sang với tín hữu Hàn Quốc. Đến năm 1836, khi hàng giáo phẩm Hàn Quốc được thiết lập, số giáo dân nước này đã là

50.000 người. Phải chăng vì họ có Chúa nên có thể làm được điều hiếm có này?

“Ừ thì đây, ơn gọi đầu phải cứ là Linh mục, là tu sĩ. Sống làm giáo dân cũng là một ơn gọi mà.” Hấn thấy vui với ơn gọi của mình. Dầu vậy, lòng hấn se lại do cái lạnh của đêm biển, hay nỗi trăn trở với đời giáo dân. Các chủng sinh được đào tạo ròng rã ít là 7 năm trời theo chương trình của Bộ Giáo Sĩ. Các tu sĩ được uốn nắn theo linh đạo, đặc sủng riêng cách rõ ràng và bài bản. Đa phần người giáo dân, không được vậy. Phải chăng vì ơn gọi này rất đại chúng nên chẳng mấy ai để ý quan tâm. Thế nên, ngoài bài giảng lễ ở nhà thờ, giáo dân chỉ được hướng dẫn sống đời Kitô hữu qua lớp giáo lý chuẩn bị hôn nhân. Bởi vậy lòng đạo đức ít nhiều không còn, nhất là thế hệ trẻ như hấn. Đến cả việc như kinh sáng tối, bốn phận tham dự thánh lễ, xưng tội bị ngó lơ, xếp xó. Nói gì đến việc rao giảng lời Chúa cho người lân cận. Tuy vậy, về phía người tín hữu cũng có phần lỗi khi chỉ chăm chăm lo chuyện cơm áo gạo tiền. Và một phần do bối cảnh xã hội không cho phép. Nhưng nói gì thì nói: một khi đã muốn sẽ tìm ra con đường. Một vài bạn trẻ hấn quen thường rủ nhau đi tĩnh tâm ở các tu viện nhà dòng, nhất là các khóa linh thao. Đó là tín hiệu đáng mừng trong thời đại tương tác ảo như thế này.

Gió nhẹ, biển lặng yên, phía chân trời ửng hồng. Hành lang dẫn về phòng thấp thoáng như lối đi chủng viện. Hấn không buồn nghĩ nữa, lòng nhẹ tênh, miệng nhẩm lời kinh: “Sáng danh Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con, và Đức Chúa Thánh Thần, ...” Hấn mỉm cười khế cầu nguyện: đường con đi có Chúa là đủ rồi. ■

<https://giaophanthaibinh.net/chon-lam-giao-dan>

Nỗi lòng tuổi trẻ

*Biết lấy gì để làm bạn với Chúa đây
Chúng con chỉ có trái tim đầy nhiệt huyết
Tuổi trẻ và những đoạn đường con bước
Dấu chân ai chẳng vấp phải sai lầm
Liệu rằng Ngài có chấp nhận không?
Nếu một ngày chúng con nói bạn
Công việc, tình yêu, cuộc sống, bè bạn
Mà quên một người Cha vẫn đợi chúng con về?
Tuổi trẻ chúng con Đức tin còn nặng nề
Yêu một người trong ngập ngừng dè dặt
Dấu chỉ giữa đời bao lần con quên mất
Sợ những ánh nhìn lạ lẫm bốn xung quanh
Tuổi trẻ chúng con tựa chiếc lá trên cành
Sợ mùa sang gió thổi bay về cõi
Liệu có kịp đến bên Ngài mà sắp mình sám hối
Để được Ngài vỗ về bảo ban...
Trở về tìm Chúa vào những lúc nguy nan
Dấu muện màng nổi trôi thời tuổi trẻ
Biết nói gì để lòng con mạnh mẽ
Bước qua mọi chông chênh mà gần gũi với Ngài?
Chúa ơi tình Chúa chẳng phí hoài
Xin cứ đặt vào con những dấu chỉ
Đổi mới chúng con trong từng ý nghĩ
Để tuổi trẻ con đây là muối men dâng đời... ■*

Giuse Lưu Đức Trí

<https://giaophanthaibinh.net/tho-noi-long-tuoi-tre>

